

Projektová metoda není metodou neznámou. Již od dob J. A. Komenského, v jehož díle se některé z jejích obecných principů také objevují, zaujímá mezi jinými metodami své právoplatné místo. Z nejnovějších vědeckých pohledů je řazena mezi metody tzv. skupiny činnostně pojatých metod a přístupů. Ty zdůrazňují v hodinách především význam citově zbarvené činnosti, multisensorického přístupu k vyučovací látce, situativnosti a úzkého propojení s reálným světem. Jako jeden z nejvhodnějších modelů projektu v současnosti se jeví model zformulovaný německým pedagogem Herbertem Gudjonsem, jehož význam spočívá zejména v komplexnosti jeho pojetí. Projektová metoda s sebou přináší jak pozitivní aspekty, tak také jistá úskalí a rizika, na které je potřeba brát zřetel, pokud dochází k rozhodování o výběru vhodné vyučovací metody. Z pohledu výuky cizích jazyků se navíc některé její znaky z obecného modelu v cizojazyčné výuce vůbec neuplatní, popřípadě se uplatní pouze částečně. Naopak ke slovu přicházejí jiné dimenze, které vycházejí se specifíčnosti výuky cizích jazyků.